

EVANGÉLIUM Lk 2, 22-40

Simeon meglátta a Szabadítót, a Messiást.

Amikor Mózes törvénye szerint elteltek Mária tisztulásának napjai, fölvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, amint az Úr törvénye előírja: „Minden elsőszülött fiú az Úr szent tulajdona.” Ekkor kellett Máriának, ugyancsak az Úr törvénye szerint, „egy pár gerlét vagy két galambfiókát” tisztulási áldozatul bemutatni.

És íme, volt Jeruzsálemben egy Simeon nevű férfiú, egy igaz és istenfélő ember, aki Izrael vigaszára várt, és a Szentlélek lakott benne. A Szentlélek kinyilatkoztatta neki, hogy nem lát halált addig, míg nem látja az Úr Fölkentjét. A Lélek arra indította, hogy menjen a templomba, amikor a gyermek Jézust odavitték szülei, hogy a törvény előírásai szerint cselekedjenek vele. Simeon a karjára vette őt, és így magasztalta Istent:

Most már elbocsáthatod szolgádat, Uram,
szavaid szerint békességben,
mert szemeim meglátták Szabadításodat,
melyet minden nemzet számára készítettél,
hogy világosság legyen: kinyilatkoztatás a pogányoknak,
és dicsőség népednek, Izraelnek.

Jézus atyja és anyja ámulva hallgatták mindazt, amit Simeon mondott. Simeon pedig megáldotta őket, és így szólt Máriához, Jézus anyjához: „Lám, e gyermek által sokan elbuknak és sokan feltámadnak Izraelben! Az ellentmondás jele lesz ő -- még a te lelkedet is tör járja át --, hogy napfényre kerüljenek sok szívnek titkos gondolatai!”

Ott volt Anna próféta is, Fánuel leánya Áser törzséből. Idős volt már, napjai előrehaladtak. Leánykora után hét évig élt férjével, majd özvegyen érte meg a nyolcvannegyedik évét. Nem hagyta el a templomot soha, böjtölve és imádkozva szolgálta Istent éjjel és nappal. Abban az órában is odament, dicsőítette Istent, és beszélt a gyerekekről mindazoknak, akik Jeruzsálem megváltására vártak.

Miután az Úr törvénye szerint elvégeztek mindent, visszatértek városukba, a galileai Názáretbe. A gyermek pedig növekedett és erősödött; eltelt bölcsességgel, és Isten kedvét lelte benne.

Ezek az evangélium igéi.

Rövidebb forma:

EVANGÉLIUM Lk 2, 22-32

Simeon meglátta a Szabadítót, a Messiást.

Amikor Mózes törvénye szerint elteltek Mária tisztulásának napjai, fölvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, amint az Úr törvénye előírja: „minden elsőszülött fiú az Úr szent tulajdona.” Ekkor kellett Máriának, ugyancsak az Úr törvénye szerint, „egy pár gerlét vagy két galambfiókát” tisztulási áldozatul bemutatni.

És íme, volt Jeruzsálemben egy Simeon nevű férfiú, egy igaz és istenfélő ember, aki Izrael vigaszára várt, és a Szentlélek lakott benne. A Szentlélek kinyilatkoztatta neki, hogy nem lát halált addig, míg meg nem látja az Úr Fölkentjét. A Lélek arra indította, hogy

menjen a templomba, amikor a gyermek Jézust odavitték szülei, hogy a törvény előírásai szerint cselekedjenek vele. Simeon a karjára vette őt, és így magasztalta Istent.

Most már elbocsáthatod szolgádat, Uram,
szavaid szerint békességben,
mert szemeim meglátták Szabadításodat,
melyet minden nemzet számára készítettél,
hogy világosság legyen: kinyilatkoztatás a pogányoknak,
és dicsőség népednek, Izraelnek.

Ezek az evangélium igéi.
